

[Thisted Knudsen.]

grund for rigsdagen til at beskæftige sig med denne sag. Spørgsmålet er imidlertid, om den højtærede handelsminister ved dette lovforslag har truffet det helt rigtige. Vi kan give tilslutning, forsåvidt angår spørgsmålet om næringsbrev. Vi er enige i, at man må gennemføre ændringer i næringsloven, der foreskriver, at alle, der som hovederhverv vil beskæftige sig med handel med fast ejendom, også skal have et næringsbrev. Vi er også enige i, at man må sikre sig, at den pågældende har ført en retskaffen vandel. Alene ved at gennemføre denne vigtige bestemmelse i lovforslaget er man allerede efter min opfattelse nået et stykke vej frem. Man vil i kraft heraf være i stand til at sortere de folk fra, der ikke har ført en hæderlig vandel, der ikke opfylder de krav om personlige egenskaber, som man fra samfundets side må stille til dem, der vil beskæftige sig med handel med fast ejendom. De har et næringsbrev, som de nu kan miste, og jeg går også ud fra, at de fremtidig vil være underkastet de bestemmelser, som handelsministeriet giver for handel med fast ejendom.

Vi kan altså principielt give tilslutning til en sådan ordning, men handelsministeren er jo gået videre i lovforslaget, idet han stiller krav om, at man i fremtiden skal bestå den særlige prøve, der skal aflægges for en af handelsministeriet nedsat kommission. Jeg kan sige med det samme, at vi er ikke sikre på, at dette er helt rigtigt. Der findes i Danmark en enestående respekt for eksaminer; resultaterne ved det grønne bord tillægges der ofte alt for stor betydning, og denne anskuelse, at eksaminerne betyder så uhyre meget, har i virkeligheden vundet nyt land ved dette lovforslags fremsættelse, for vil man se på, hvad det er, der i praksis gør en mand til en dygtig og hæderlig mellemmand ved handel med fast ejendom, er det som regel slet ikke hans teoretiske viden. Det, der er afgørende, er den pågældendes personlige hæderlighed, det, at han ved enhver handel lægger kortene på bordet og forsøger at varetage både købers og sælgers interesse. Det er det, at han har en praktisk kunnen og en naturlig evne til at forhandle med folk, der giver resultater, og det er efter vor opfattelse det, der er brug for. Vi foragter selvfølgelig ikke den teoretiske viden, men vi mener ikke, at den er så nødvendig i disse tilfælde, at man bør kræve eksamen for at kunne handle med

fast ejendom af den art, der her er tale om.

Venstre vil derfor ikke være i stand til at acceptere lovforslaget i den form, ministeren har givet det, vi kan ikke acceptere kravet om eksamen, og når man ikke vil det, kommer overgangsbestemmelserne efter min opfattelse ikke til at betyde noget, og jeg skal derfor ikke knytte nogen bemærkninger til disse.

Vi er enige i bestemmelserne i lovforslagets § 85 c om, at de pågældende, når de findes uværdige til udøvelse af virksomhed som mellemmand ved køb og salg af faste ejendomme, idet de savner den fornødne agtelse og tillid, får deres næringsbrev sat ud af kraft. Vi er også enige i stk. 2 om, at overtrædelse af borgerlig straffelovs § 290, stk. 1, eller § 300, uden at påtale finder sted, må kunne få samme virkning. Derimod er vi ikke sikre på, at ministeren har fundet det helt rigtige i lovforslagets § 85 d. Jeg ved, det er en tidligere bestemmelse, der går igen. Det fastslås her, at handelsministeren efter forhandling med justitsministeriet kan give nærmere regler for, hvilken anden virksomhed ejendomsmæglere er berettiget til at drive. Jeg forstod på den ærede ordfører for socialdemokratiet, at han heller ikke var helt sikker på, at det var det rigtige, ministeren her havde fundet. Der må efter min opfattelse, når man vil træffe sådanne bestemmelser, gives ganske klare regler i selve loven.

Jeg skal ikke foregribe begivenhedernes gang i det udvalg, som må antages at blive nedsat om denne sag, men jeg vil dog tro, at det eneste, man kan forlange af disse personer, er, at de ikke må avertere og ej heller må betegne sig som ejendomscommissionærer, ejendomsbehandlere eller ejendomsmæglere, naar det er en bi-beskæftigelse, som de udøver rent lejlighedsvis. Men også om dette spørgsmål kan vi forhandle i det udvalg, der bliver nedsat.

Med disse bemærkninger skal jeg i henhold til de synspunkter, jeg her har givet udtryk for, anbefale forslaget og tilsige velvillig medvirken til at få en forstandig løsning af det problem, der her foreligger.

Weikop: Det må altid være betænkeligt at begrænse adgangen til næring, medmindre tungtvejende grunde taler derfor.

Når den højtærede handelsminister fremsætter forslag om at gøre retten til at være mellemmand ved køb og salg af faste